

Senator A. DE CLERCK,
Voorzitter Koördinatiekomitee
van de Leiestreek.

INTERKOMMUNALE VOOR EKONOMISCHE EXPANSIE

„ LEIEDAL „

In 1947 werd voor een hele reeks gemeenten van het Kortrijkse een feitelijke interkommunale stedenbouwkundige dienst opgericht met een urbanist en tekenaar om de stedenbouw in enge zin te verzorgen, t.t.z. de algemene en bijzondere plannen van aanleg op te stellen en ook de bouwvoorvragen te vizeren. Daardoor kwam een uitstekend overzicht van de streek tot stand en werd heel wat nuttige dokumentatie verzameld.

Ingevolge deze proefneming, waaraan toch ook enkele moeilijkheden verbonden waren, rees de gedachte deze ervaring om te zetten in een gemeenschappelijk algemeen aanlegplan of couranter genoemd « streekplan ».

Wij bekwamen van de toenmalige Minister van Openbare Werken, dhr. O. Behogne, in april 1954 een opdracht die toevertrouwd werd aan de Technische Dienst van de stad Kortrijk, onder leiding van Ingenieur J.M.L. Demeyere om binnen de drie jaar een streekplan op te stellen. Hieraan laboreerden benevens Ir. J.M.L. Demeyere, licentiaat O. Vanneste, de architecten-urbanisten J. Kindt en P. Devos en de ingenieurs J. Moorman en G. T'Jonck van de Bodemkundige Dienst van Prof. Detavernier uit Gent. Zij ontwierpen de gehele survey van de streek en voerden een wetenschappelijk onderzoek door van al de aspecten en noden van het Kortrijkse.

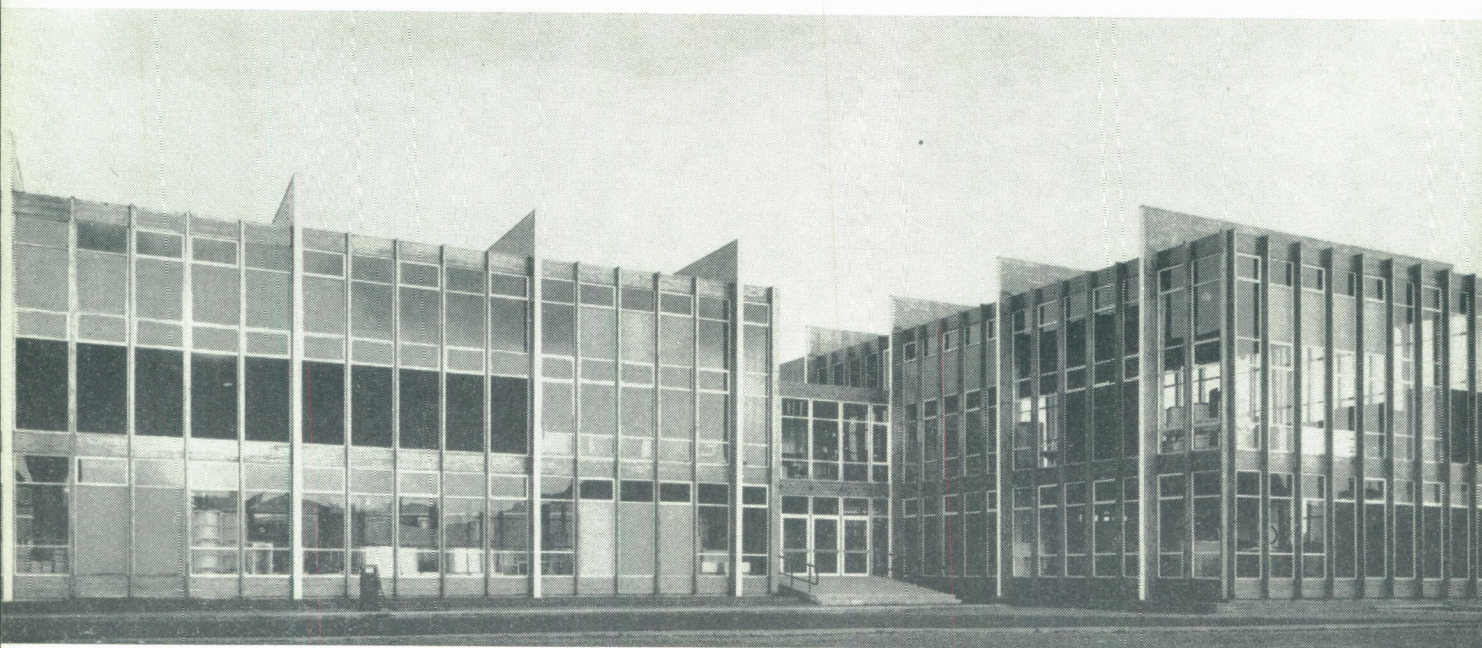
In de loop van het jaar 1960 zal er een zeer behoorlijke uitgave, de konkluzie van

deze studie, grafisch verzorgd, literair economisch beschreven en met kaartplaten geïllustreerd, verschijnen. Deze studie was af op het ogenblik dat de wetgevingen op de algemene- en regionale economische expansie gestemd werden door het Parlement in juli 1959.

Dit betekent dat onze opvattingen over de noodzakelijkheid van wetenschappelijke bestudeerde streekplannen onmiddellijk kon aansluiten bij het inzicht dat eindelijk een Regering zich kwam interesseren aan de regionale ontwikkeling.

Dit studiewerk wordt thans omgezet in een actie-instrument. In het arsenaal van onze wetgeving blijft de wet van 1 maart 1922

**Streken
Steden
Gemeenten
in beweging**

Expo-gebouw overgeplaatst te Kortrijk als bedrijfsruimte voor de P.V.B.A. Mewaf.

(Fotoburo M. Vierstraete)

betreffende de vereniging van gemeenten tot nut van het algemeen, zeker het meest geschikt.

Daarom is het dat een interkommunale voor ruimtelijke ordening, economische expansie en reconversie voor de Leiestreek werd opgericht. Hieraan nemen twintig gemeenten deel met ongeveer 170.000 inwoners. Zij vormen de kern van het arrondissement en in grote mate een groeiende agglomeratie. Deze gemeenten geven voor bepaalde objectieven delegatie voor twintig jaar, om met eigen geest de begrippen verwerkt in de titel, uit te werken.

Het is in de eerste plaats de bedoeling industrieterreinen aan te kopen, uit te rusten en ter beschikking te stellen onder bepaalde voorwaarden. Eventueel kunnen bepaalde faciliteiten worden verleend in geval van economische uitbreiding en vernieuwing.

Maar daarenboven zal de interkommunale actief zijn om gemeentebesturen bij te staan en alle individuele investeerders te helpen in de pogingen om industrialisatie en beroep op de wetten van 17 en 18 juli 1959. Deze industrieterreinen werden gekozen ingevolge de besluiten van het Streekplan, de studies van Guido Declercq en Olivier Vanneste en de richtlijnen van het Westvlaams Economisch Studiebureau.

Het is noodzakelijk gebleken te onteigenen, — liefst aankoop in der minne — per zone, mits een behoorlijke vergoeding voor eigenaars en pachters. Aldus kan ook gebruik gemaakt worden van de vereenvoudigde procedure voorzien in de economische wetgeving en kan meteen een deel infra-structuur uitgebouwd worden voor de streek, met subsidies van het Rijk.

Deze werkwijze moet onvermijdelijk een zeer grote aantrekkingskracht uitoefenen op de industrie en stelt ons in de voorwaarden om met vrucht buitenlandse firma's te kontaktieren.

Iedereen gaat thans akkoord dat het de plicht is van de Openbare Besturen, in navolging van wat gebeurt voor de sociale woningbouw, nu op het economische plan te stimuleren waar het mogelijk is. Het zal vanzelfsprekend meer indruk maken op Centrale Besturen en op de Regering indien namens een ganse streek kan opgetreden worden en wanneer behoorlijke plannen voor investering en infra-structuur kunnen worden voorgelegd.

Het hoofdaksent ligt zeker op industrialisatie, gezien het feit dat het aantal inwoners met 1.600 zielen groeit per jaar in deze twintig gemeenten en wegens het zwaar probleem van de grensarbeiders, die in een gewijzigde conjunctuur normaal

moeten tewerk gesteld worden in eigen streek. Maar het is ook de bedoeling structuurwerken uit te voeren voor de landbouw en aldus de door de regering aangekondigde sanering te helpen uitvoeren.

Het spreekt vanzelf dat de tertiaire sektor alle baat zal vinden bij de expansie van de streek. Het is best mogelijk dat de interkommunale indien ze behoorlijk werkt en een eigen geest kan verwerven, in staat zal zijn gemeenschappelijke werken uit te voeren, niet alleen voor infra-structuur maar daarenboven voor volksgezondheid en -veiligheid.

De ontworpen interkommunale heeft de gemengde formule gekozen. Niet alleen kunnen benevens deze twintig gemeenten, de provincie en de staat zich aansluiten, maar ook de privé-sektor werd met succes uitgenodigd deel te nemen aan het beheer en aan de financiële participatie. Er wordt echter geen beroep gedaan op individuen, doch alleen

op beroepsverenigingen — zowel patronale als syndikale —, energie-verdelers en financiële instellingen.

Het is zeker de moeite de ervaring te benutten en de steun te verwerven van al deze organen. Het is ondermeer daarom dat de koöperatieve vorm van vennootschap werd verkozen. Wij hopen zeer binnen kort te kunnen starten. Ondertussen gebeurt de prospectie en wij zijn gelukkig te kunnen mededelen dat heel wat ondernemingen optie gevraagd hebben op bepaalde terreinen.

NOTA VAN DE REDAKTIE: Ook in het Brugse Ommeland werd een initiatief genomen tot vorming van een interkommunale voor reconversie en expansie. Een eerste voorlichtingsvergadering ging door te Sint-Michiels op 12 december 1959. Bij het ter perse gaan hadden een vijftal gemeenteraden de statuten goedgekeurd en tot aansluiting bij het studiesyndikaat verzocht.

